

Protocolul clinic standardizat pentru medicii de familie **SINDROMUL NEFROTIC LA ADULT**

Sindromul nefrotic - complexul de manifestări clinico-biologice apărute în decursul anumitor boli renale sau extrarenale, exprimate prin proteinurie egală sau mai mare de 3,5 g/24 de ore, asociată cu lipurie, hipoproteinemie, hipoalbuminemie, hiperlipemie, edeme cu oligurie, ale căror substrat morfologic este reprezentat prin leziuni la nivelul membranei bazale glomerulare cu creșterea secundară a permeabilității acesteia.

Codul bolii (CIM-10): N02

Notiunile importante

- Remisiune completă - excretia proteinelor < 0,3 g/24 de ore.
- Remisiune parțială – scăderea proteinuriei cu 50% din valorile inițiale și < 3,5 g/24 de ore sau < 2,0 g/1,73 m².
- Recidivă – proteinuria > 40 mg/m²/oră în trei probe matinale consecutive, anterior pacientul aflându-se în remisiune.

Clasificarea

Etiologie:

- primară** (ex. sindromul nefrotic idiopatic, glomerulopatii congenitale și asemănătoare).
- secundară**: afecțiuni renale (transplantul renal, necroza papilară și a. a., infecții (tuberculoză, lues, hepatita virală cronică B, C, toxoplasmoză, infecție citomegalovirotică), medicamentoasă (citostatică, Trimetadionă și a. a.), toxică (intoxicație cu metale grele, heroină, insecticide), alergică, vasculară (insuficiență cardiacă congestivă avansată, tromboză a venelor renale și a. a.), metabolică (diabet zaharat, mixedem și a. a.), paraneoplazice (hemoblastoze, hipernefrotic, cancer viscerală și a. a.), cauzată de paraproteinoze (amiloidoză și a. a.), maladii de sistem (lupus eritematos de sistem, poliangiita microscopică și a. a.).
- Modificări histologice (conform CIM-10)**: anomalii glomerulare minore, glomeruloscleroză focală și segmentară, glomerulonefrită membranoasă difuză, glomerulonefrită membranoproliferativă difuză, glomerulonefrită proliferativă mezangială difuză, glomerulonefrită proliferativă endocapilară difuză, glomerulonefrită mezangiocapilară difuză, boală a depozitelor dense, glomerulonefrită rapid progresivă (cu semilune).
- Faza evolutivă**: puseu primar, remisiune completă, remisiune parțială, recidivă.
- Reacția la tratament**: steroid rezistență, steroid-sensibilitate, steroid-dependență.

Profilaxia primară

- Prevenirea și tratamentul eficace al maladiilor cu potențial sporit de dezvoltare a sindromului nefrotic.
- Implementarea complexului de strategii nefroprotectoare în cadrul maladiilor renale și extrarenale.

Factorii de risc principali ai sindromului nefrotic la adult

Coincid cu cauzele sindromului nefrotic secundar:

- Afecțiunile renale, alergice, vasculare, metabolice, paraneoplazice, paraproteinoze, maladiile de sistem.
- Infecțiile (tuberculoza, luesul, hepatita virală cronică B, C, toxoplasmoză, infecția citomegalovirotică).
- Medicamentele (citostatică, Trimetadionă și a. a.).
- Factorii toxică (intoxicație cu metale grele, heroină, insecticide).

Screening-ul

- Presupune efectuarea analizei generale de urină cu determinarea obligatorie a proteinuriei sau determinarea directă a prezenței proteinelor în urină (stick-uri).
- Se efectuează în grupurile de risc, în special cu manifestări clinice ale SN.

Examenul clinic

Acuzele

- Caracteristice pentru cauzele posibile ale SN secundar.
- Supraîncărcare cu lichid: edeme periferice sau generalizate (inclusiv limitarea autodeplasării), dispnee, oligoanurie, sete, consum sporit de lichid.
- Stare de rău: slăbiciune generalizată, fatigabilitate sporită, capacitate de muncă redusă.
- Caracteristice pentru complicațiile SN (tromboză a venei renale, infecții tegumentare secundare) sau SN impur (hematurie, HTA, ITU asociată).

Anamnesticul

- Prezența și evoluția în timp a patologiei de bază.
- Apariția, evoluția, caracterul și rezultatul tratamentului SN.
- Timpul dezvoltării și evoluția complicațiilor SN, în special a HTA și IRC.

Examenul fizic

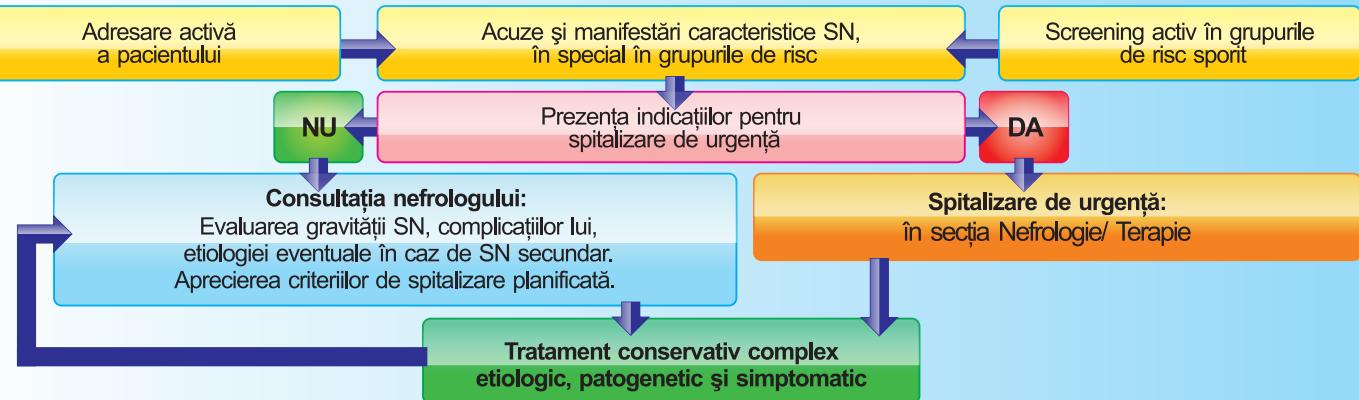
- Stabilirea factorului provocator și condițiilor patologice cu risc sporit** pentru aprecierea caracterului primar sau secundar al SN
- În SN secundar – evidențierea manifestărilor patologiei de bază
- Statusul volemic**: edeme ale regiunii talocrurale (gradul I), gambiene/ ale feței (gradul II), pînă la regiunea bazinului (gradul III); edeme generalizate (anasarca, prezența acumulării lichidului în cavitățile organismului).
- Sindromul inflamației locale**: semnul Giordano pozitiv, rinichiul dureros la palpare.
- Prezența semnelor reacției inflamatorii generalizate**.
- Sistemul cardiovascular**: TA (hipo- sau hipertensiune), PS și FCC.
- Semnele atherosclerozei accelerate**.
- Manifestările dereglașărilor electrolitice**, secundare SN sau tratamentului acestuia.
- Aprecierea stării altor organe și sisteme în funcție de patologie de bază.

Examenul paraclinic

Investigații

- Analiză generală de urină, analiză generală de sânge, analiza biochimică de sânge (creatinină, colesterol, uree), USG.
- La recomandarea specialistului/hefrologului:
 - concentrația proteinelor generale și albuminei în ser, proteinograma desfășurată;
 - determinarea nivelului de glucoză, kaliu, natriu, creatinină și uree, colesterol și trigliceride.
- Alte investigații biochimice (ex. lipoproteine, LDL, HDL-colesterol, paraproteine, proteinele fazei acute de inflamație), imunologice (ex. LE-celule, complexe imune circulante) și biologice (ex. PCR pentru HIV) în funcție de patologia de bază se efectuează la nivelul staționarului specializat.

Conduita pacientilor

Criteriile de spitalizare

Indicații pentru spitalizare.	Particularitățile de spitalizare
SN primar depistat.	BCR st. I-II - o dată pe an.
Dificultăți în diagnostic.	BCR st. III: 1-2 ori/an.
Dereglerarea rapidă a funcției renale (reducerea FG > 10 ml/min/1,73 m ² timp de un an)	BCR st. IV: 2-3 ori/an.
Survenirea stărilor de urgență (hiperkaliemie, anasarca, cașexie și.a.).	BCR st. V (predialitică): 3-4 ori/an.
Necesitatea efectuării biopsiei renale.	În caz de asociere a HTA gr. I - o dată pe an, gr. II - 2 ori/an, gr. III - 3 ori/an indiferent de stadiul BCR..
Necesitatea tratamentului citotoxic agresiv (puls-terapie).	Spitalizarea se efectuează în secția Terapie/ Nefrologie (coordonat) sau în funcție de patologia extrarenală conform Protocolelor clinice naționale respective.

Tratamentul complex

- Tratamentul etiologic sau patogenetic al maladiei de bază în SN secundar.
- Tratamentul etiologic al sindromului nefrotic: antibacteriene în glomerulonefrită acută poststreptococică, tratamentul antiviral în glomerulonefrite provocate de virusul hepatitei virale B sau C.
- Tratamentul patogenetic al sindromului nefrotic:
 - ✓ Administrarea imunosupresoarelor (continuă sau în cadrul puls-terapiei): steroizi (Prednisolon, Metilprednisolon, Dexametazon și.a.), citostatice (Azatioprină, Ciclofosfamidă și.a.), preparate biologice și.a.
 - ✓ Medicamente cu potențial antiproteinuric: inhibitori ai enzimei de conversie (Captopril, Lisinopril, Enalapril și.a.), blocante ale receptorilor angiotensinei II (Losartan, Valsartan și.a.), AINS (Indometacina), Levamizol și.a.
 - ✓ Tratamentul diabetului zaharat și hipotireoidiei.
 - ✓ Diuretice: de ansă (Furosemidă, Torasemidă și.a.), tiazidine, economisitoare de potasiu (preferabil Spironolacton).
 - ✓ Antiagregante: Pentoxifilină, Dipiridamol.
 - ✓ Anticoagulante: anticoagulante directe, de preferință heparinele cu masă moleculară mică (Bemiparină, Enoxaparină și.a.)
 - ✓ Tratamentul dislipidemiei: statine (Atorvastatina, Simvastatina și.a.), Acidul nicotinic, fibrati.
 - ✓ Antioxidanți: Tocoferol și.a.
- Tratamentul simptomatic al patologiilor asociate și stărilor de urgență.

Educația pacientului

- Sindromul nefrotic cel mai frecvent reprezintă o patologie cronică, supusă unui tratament îndelungat, dar cu o probabilitate înaltă de realizare a remisiei.
- Complianța pacientului față de regimul de tratament medicamentos și nemedicamente este esențială în realizarea finală a succesului terapeutic administrat.
- Evaluarea dinamică a masei ponderale și monitorizarea zilnică a consumului de lichid sunt importante în supravegherea pacientilor cu sindrom nefrotic.

Dieta

- Limitarea aportului de lichid conform diurezei, evitând progresia edemelor.

Regula generală: Aportul zilnic de lichide se limitează până la 1,5 l. La fiecare 5°C în plus al mediului ($\geq 25^{\circ}\text{C}$) și la fiecare 1°C în plus al temperaturii corpului ($\geq 37^{\circ}\text{C}$) se recomandă creșterea aportului de apă cu 0,5-1 l/zi.

- Nu se recomandă alimente condimentate, cu gust puternic.
- Limitarea consumului sării de bucătărie până la 3-5 g/zi, prevenind edemele și dezvoltarea sau agravarea HTA. Se evită alimentele sărate.
- Consum caloric suficient (patologii de bază sunt de obicei hiperkatabolice), la nivelul 25-35 kcal/kg corp/zi.
- Consum normal (0,8-1 g/kg corp/zi) sau puțin limitat (0,6-0,8 g/kg corp/zi) de proteine. Nu se recomandă diete expres hiperproteice „compensatorii”.
- Aport de lipide la nivel de 0,7-1,0 g/kg/zi, cel puțin 1/3 din grăsimi trebuie să fie de proveniență vegetală (acicăi grași polinesaturați).
- Aport de glucide la nivel de 4-5 g/kg/zi - în diabetul zaharat se regleză în funcție de nivelul glicemiei.
- În caz de IRC asociată se limitează aportul de kaliu și fosfor.

Abrevierile folosite în document:

AINS – antiinflamatori nesteroidiene
BCR – boala cronică de rinichi
FCC – frecvență a contractiilor cardiaice
FG – filtrare glomerulară

HTA – hipertensiune arterială
IRC – insuficiență renală cronică
ITU – infecția tractului urinar

Ps – puls
SN – sindrom nefrotic
USG – ultrasonografie